



הכל למענה.
אתה ואמא הייתם דוגמא עבורנו למסירות ונאמנות בין בני זוג.
תמיד תמכתם ודאגתם אחד לשני, וידעתם שיש לכם על מי לסמוך לאורך החיים.
אהבת להמצא בחברת משפחתך, מוקף בילדיך ובנכדיך.
שאבת כח מעוצמתה ולכידותה של משפחתנו.
כילדים חנכת אותנו קודם כל להיות בני אדם טובים. לתרום לכלל, לעשות את המקסימום, לדאוג אחד לשני ולהשאר מגובשים ומלוכדים.
זאת הנחלת לנו בדרכך השקטה והצנועה.

היית הצלם המשפחתי שלנו. דאגת לצלם ולהנציח רגעים משפחתיים מאושרים, וכן את הנכדים בגדילתם.
אלבומי התמונות שהענקת לילדינו לימי ההולדת שלהם, יישארו עימנו ועימם תמיד כמזכרת ממך.
בשנים האחרונות פיתחת אהבה מיוחדת לצילום ציפורים. צילמת כל ציפור אפשרית שהגיעה לביקור בנירים ובסביבה. הצלחת לתפוס עם העדשה שלך רגעים מיוחדים ונדירים, בסבלנות ובנחישות.
לשמחתנו נערכה לפני כחודש בקיבוץ תערוכה של צילומיך, ובה היית גאה ומאושר.
כל המשפחה המורחבת הגיעה לצפות בתערוכה, ונכדיך הקדישו לך בספר המבקרים מילים חמות אוהבות ומפרגנות, והביעו אהבה וגאווה לך כצלם וכסבא שלהם. אנחנו שמחים שזכית לקרוא את דבריהם ולהווכח באהבתם הענקית אליך.

נוח על משכבך בשלום אבא.
אנחנו מבטיחים לדבוק במורשת אותה הנחלת לנו, תמיד נדאג לאמא, ונמשיך לשמור על משפחת כספי מלוכדת וחזקה.

**אנחנו אוהבים אותך.
מכל ילדיך.
כתב: עומר**

אנחנו עומדים כאן ולא מאמינים שאתה לא איתנו יותר. בשנים האחרונות נלחמת באומץ ובכח במחלות שונות וקשות.
כלפי חוץ מעולם לא התלוננת. לא בקשת רחמים והנחות. ולכן היה נראה לנו שאתה תצליח להתגבר על כל המכשולים והמכאובים.
אבל הגוף שלך לא יכל להלחם יותר, ולבסוף נכנע. אהבת מאוד את עבודתך, והיית תמיד מסור ואחראי בכל תפקיד שבצעת.
התחלת כחשמלאי בקיבוץ, המשכת כאחראי על בתי הקירור ביח"ם, ועם יציאתך לגמלאות היית אחראי על הקמת בתי הקירור בנירים.
במסירות אין סופית נסעת פעם אחר פעם, אחרי שעות העבודה, בשבתות וחגים, לתקן תקלות ולוודא שהכל בסדר בבתי הקירור.
מעולם לא עגלת פינות ולא התנערת מאחריות. תמיד בצעת את עבודתך בנאמנות ועל הצד הטוב ביותר.
היית אדם מאוד משפחתי, מסור למשפחה ומוכן לעשות

אבא היה כל חייו איש עמל ועשייה / הילה

איש עמל ועשייה, לרגע לא נח. הוא למד הנדסת חשמל, אלקטרוניקה וקירור. במשך שנים עבד בחשמל בקיבוץ וניהל במשך 27 שנים את פרויקט בתי הקירור והחשמל ביח"מ. לפני כחמש שנים יצא לפנסיה ומיד נקרא לדגל לצורך הקמת פרויקט בתי הקירור בנירים. את שעותיו הפנויות כפנסיונר השקיע באהבתו הגדולה לתחביב הצילום. לפני כחודש זכה להגשים חלום גדול ולהציג את צילומיו בתערוכה בקיבוץ. בתחביבו זה עסק עד יומו האחרון.

אבא נולד בפתח תקווה ב-11 במאי 1938, להוריו מלכה ואבי גדור, אח למרים.

בילדותו למד בבית הספר היסודי השייך להסתדרות ילדי העובדים בפתח תקווה. בכיתה ג' הצטרף לתנועת הנוער "השומר הצעיר" בגדוד נירים. כשסיים 8 שנות לימוד, בגיל 14 סייע כפרנסת המשפחה ועבד במטעים ובעבודות חשמל אצל קבלן. בערבים השלים את לימודיו. בשנת 1956, בהיותו בן 18 התגייס לנח"ל ועם גרעין נירים הגיע לקיבוץ. בנירים הכיר את אמא שלנו ובשנת 1961 נשא את אמא לאישה וזכה למשפחה עם ארבעה ילדים ו-13 נכדים. אבא היה כל חייו